

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/105/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5616209123
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Varga
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5616209123.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Erika Vargu a členov senátu - sudcov JUDr. Amálie Paulerovej a JUDr. Róberta Urbana, v spore žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava, IČO: 47 967 692, právne zastúpeného spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., so sídlom Martinčekova 13, Bratislava, proti žalovanej: T. K., nar. X.X.XXXX, bytom K. N. XXX/X, X. S., o zaplatenie 331,94 eur s príslušenstvom, na základe odvolania žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 21Csp/6/2016-93 zo dňa 7. novembra 2017, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .

Stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd v celom rozsahu zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal uložiť žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu 331,94 eur spolu s príslušenstvom. Východiskovo vymedzil, že zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou spĺňa definíciu spotrebiteľského úveru v zmysle § 2 písm. a) a b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“). Nadväzne konštatoval, že dotknutá zmluva neobsahuje obsahovú náležitosť vyžadovanú v ustanovení § 4 ods. 2 písm. k) ZoSÚ, a to údaj o priemernej hodnote ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN) pre príslušný spotrebiteľský úver, platný ku dňu podpisu zmluvy na spotrebiteľskom úvere, čo má za následok (§ 4 ods. 3 ZoSÚ), že úver je bezúročný a bez poplatkov. 2.K identickému záveru (o bezúročnosti a bezpoplatkovosti) tohto spotrebiteľského úveru je podľa súdu prvej inštancie možné dospieť aj z dôvodu absencie náležitosti zmluvy v zmysle § 4 ods. 2 písm. i) ZoSÚ, t.j. údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny úrokov a iných poplatkov, teda rozčlenení, koľko zo splátky dojednanej v zmluve pripadá na istinu a koľko na úrok.

3.Nadväzne okresný súd zhrnul, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej úver v celkovej výške 331,94 eur, pričom žalovaná doteraz zaplatila sumu 561,85 eur, t.j. viac ako bol žalobca oprávnený od nej požadovať. S ohľadom na uvedené žalobu zamietol v celom rozsahu (zmluvných úrokov).

4.Okrem toho súd prvej inštancie poukázal na skutočnosť, že žalobca napriek písomnej výzve súdu zo dňa 26. 6. 2017, aby výslovne/riadne a bez ďalšieho odkazovania na zmluvu, resp. iné priložené listinné dôkazy, uviedol/doplnil svoje skutkové tvrdenia zo žaloby, kde pokiaľ ide o výšku poskytnutého úveru, výšku a lehotu splatnosti dohodnutých splátok úveru a výšku a spôsob započítania jednotlivých platieb žalovaného, tieto údaje uviedol len s odkazom na obsah zmluvy, teda splnil si svoju základnú procesnú povinnosť tvrdenia, žalobca opätovne, čo sa týka výšky poskytnutého úveru a výšky/spôsobu započítania jednotlivých platieb žalovaného odkázal na listinu - Aktuálny stav úveru.

5. Okresný súd v danej spojitosti zdôraznil, že už len uvedené nesplnenie povinnosti tvrdenia, ako základnej povinnosti strán v spore, by znamenalo zamietnutie žaloby pre neunesenie bremena tvrdenia, nakoľko nie je možné (v zmysle § 132 ods. 2 CSP) opísanie rozhodujúcich skutočností nahradiť odkazom na označené dôkazy. Dokazovaním sa totiž zisťuje/preukazuje to, čo bolo tvrdené. Inými slovami, nemá sa dokazovaním zisťovať to, čo niektorá zo strán opomenula tvrdiť. Ak by aj súd prehládol toto neunesenie bremena tvrdenia zo strany žalobcu a pokúšal sa so žalobcom priložených listinných dôkazov zistiť chýbajúce skutkové tvrdenia vo vzťahu k výške poskytnutého úveru, nesie žalovaný (prinajmenšom pokiaľ ide o výšku doteraz zaplatenej sumy žalovaným) zodpovednosť za nedostatočné uvedenie výšky tejto sumy, ktorá okolnosť má za následok zamietnutie žaloby. Z predložených listín totiž vyplýva, že žalovaný zaplatil nielen sumu 300 eur (ktorú vyznačil fixkou žalobca) za obdobie od 28. 8. 2009 až do 29. 9. 2010, ale splácal aj splátky vo výške 262,85 eur aj v období od 26. 6. 2008 do 16. 10. 2008.

6. Keďže nárok na uplatnenú istinu sa ukázal ako nedôvodný, súd prvej inštancie zamietol žalobu aj vo vzťahu k uplatnenému úroku z omeškania.

7. O trovách konania súd rozhodol okresný súd podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP tak, že žalovaná nemá nárok na ich náhradu. Žalovaná bola totiž síce v konaní plne úspešná, žiadne trovy konania jej však preukázateľne nevznikli.

8. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca a domáhal sa zrušenia veci a vrátenia na ďalšie konanie, alternatívne zmeny v podobe vyhovenia žalobnému návrhu. Primárne namietal, že povinnosť uvádzať ako súčasť zmluvy o spotrebiteľskom úvere údaj o priemernej hodnote RPMN pod hrozbou toho, že v opačnom prípade bude úver bezúročný a bez poplatkov, bola do ZoSÚ zavedená novelou č. 568/2007 Z.z. účinnou od 1.1.2008. Vychádzajúc z prechodného ustanovenia k právam účinným od 1.1.2008 (§ 8aa ods. 1 ZoSÚ - citovaný v odvolaní), povinnosť uvádzať na zmluve o spotrebiteľskom úvere údaj o priemernej hodnote RPMN pod hrozbou určenia úveru ako bezúročného a bez poplatkov vznikla prvýkrát uplynutím dvoch mesiacov od prvého zverejnenia tejto hodnoty. Z webovej stránky MF SR pritom vyplýva, že prvýkrát bol relevantný údaj zverejnený 29.4.2008, preto povinnosť uvádzať údaj o priemernej hodnote RPMN v spotrebiteľských úveroch by vznikla najskôr 29.6.2008. Predmetný spotrebiteľský úver však bol poskytnutý na základe úverovej zmluvy uzavretej dňa 26.05.2008 by preto nebolo možné považovať za bezúročný a bez poplatku len preto, že neobsahoval údaj o priemernej hodnote RPMN.

9. Pokiaľ ide o súdom vytknutú absenciu údajov o výške, počte a termínoch splátok istiny a iných poplatkov, odvolateľ poukazuje na rozsudok Súdneho dvora EÚ z 9. novembra 2016 vo veci C-42/15, v zmysle ktorého zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami musí spresňovať vo forme amortizačnej tabuľky, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny.

10. Ďalej žalobca argumentoval, že vo svojom podaní zo dňa 4.7.2017 uviedol, že výška a spôsob započítania jednotlivých platieb sa nachádza v listine „aktuálny stav úveru“. Súd prvej inštancie však z nejakého dôvodu, ktorý nie je jasný započítal do platieb žalovaného aj údaje, ktoré sa nachádzajú v listine aktuálny stav úveru „plán splátok“. V tejto spojitosti odvolateľ zopakoval, že žalovaná zaplatila celkovo sumu 300 eur.

11. Žalovaná sa k podanému odvolaniu nevyjadrila.

12. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala subjektívne legitimovaná strana sporu (§ 359 CSP) v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal vec v rozsahu danom v ustanovení § 379 CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

13. Odvolacia námietka založená na tvrdení o existencii prechodného obdobia v zmysle intertemporálnych ustanovení novely ZoSÚ je opodstatnená. K uverejneniu relevantných údajov (na stránke Ministerstva financií SR) totiž došlo 29.4.2008, dvojmesačné prechodné obdobie teda uplynulo 29.6.2008 a až po tomto dátume je preto možné konštatovať povinnosť uvádzať priemernú RPMN pod hrozbou/následkom bezúročnosti a bezpoplatkovosť úveru v prípade absencie takéhoto údajov.

14. Náležitým je i tvrdenie odvolateľa, že okresný súd do celkového rozsahu úhrad žalovanej nesprávne započítal i sumy obsiahnuté pod položkou „plán splátok“.

15. Odhliadnuc od konštatovaného, vecná správnosť napadnutého rozsudku vyplýva z argumentácie opísanej v bodoch 4 a 5 tohto odôvodnenia. Primárne je v tejto spojitosti zo strany krajského súdu potrebné - v reakcii na obsah odvolacích námietok - pripomenúť principiálnu zodpovednosť odvolateľa (§ 380 CSP) za vymedzenie svojich odvolacích dôvodov. Odvolací súd totiž nie je oprávnený preskúmať rozhodnutie z iných než odvolateľom formulovaných dôvodov. V okolnostiach súdnej veci je totiž evidentné, že odvolateľ rezignoval na kvalifikovanú protiargumentáciu vo vzťahu k jednému zo samostatných dôvodov, ktoré viedli okresný súd k zamietnutiu žaloby. Týmto zásadným dôvodom je právny záver o neunesení bremena tvrdenia zo strany žalobcu, ktorý procesne neprípustným/ neakceptovateľným spôsobom (§ 132 ods. CSP) nahrádzal opis/vymedzenie nevyhnutných skutkových tvrdení odkazom na listinné dôkazy a to i v štádiu po výzve (navyše nie nevyhnutnej - § 160 ods. 3 písm. b/ CSP) okresného súdu. Uvedená skutočnosť/pasivita z hľadiska procesnej ekonómie sama osebe nevyhnutne vedie k procesnému neúspechu odvolateľa, nakoľko tento relevantne nespochybnil určujúci záver okresného súdu. Aj vo fáze odvolacieho konania žalobca (opätovne) len poukazuje (bod 9 veta prvá tohto odôvodnenia) na priložený listinný dôkaz.

16. Možno teda zhrnúť, že v prípade žaloby o plnenie z úverovej zmluvy, v plnej miere zodpovedá zákonnej úprave záver okresného súdu, v zmysle ktorého neuvedenie takých základných skutkových tvrdení, akými sú (minimálne) výška poskytnutého úveru a rozsah jeho splatenia, diskvalifikujú žalobu z možného procesného úspechu a to z dôvodu neunesenia základnej procesnej povinnosti - bremena tvrdenia.

17. Na základe predmetných úvah pristúpil odvolací súd k potvrdeniu napadnutého meritórneho výroku.

18. Relevantnej procesnej úprave založenej na pomerovaní miery úspechu tej-ktorej sporovej strany súčasne zodpovedá i závislý výrok o trovách prvoinštančného konania.

19. O nároku na trovy odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. Odvolateľ - žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný, preto mu vznikla povinnosť nahradiť protistrane odvolacie trovy v plnom rozsahu. Žalovanej však v súvislosti s predmetným odvolacím konaním žiadne trovy nevznikli. Z tohto dôvodu odvolací súd súhrnným výrokom nepriznal nárok náhradu trov žiadnej zo strán sporu.

20. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Dovolanie je podľa § 420 CSP prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolanie možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k niektorej z uvedených väd. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom. Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť zastúpenia advokátom neplatí v prípadoch uvedených v § 429 os. 2 CSP.